N°. 256. **DE GRONDWET.** 1854.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . . . *f* 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van *f* 1, het zegelregt daaronder begrepen.

WOENSDAG 22 MAART.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 'sGravenhage.
Brieven **franco** aan het Bureau **De Grondwet.**
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . *f* 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . . 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indie:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement *f* 30, Ned. Cour.

DE MINISTER VAN KOLONIEN EN DE HEER VAN VLIET.

De adressen, memoriën en bewijsstukken, welke de heer van Vliet, sedert zijne uitzetting, met onverflaauwden ijver aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft ingediend, beslaan voorzeker reeds een lijvig boekdeel. Ook nu weder heeft die heer met een uitvoerig bezwaarschrift, zich gewend tot de Tweede Kamer.

Hoe komt het — dat is de eerste vraag, die bij het herhaaldelijk adresseren van den heer van Vliet moet rijzen, — dat eene zaak, die nu reeds negen jaren op het tapijt is gebragt, zoo weinig tot klaarheid is gekomen, dat de aandacht van een der takken van de Wetgevende Magt onophoudelijk op nieuw daarop is kunnen gevestigd worden? De adressant behoort niet tot dezulken, welke periodiek bij de Kamer terugkomen met ijdele plannen en dwaze becijferingen, en waaromtrent de Kamer even geregeld tot de orde van den dag besluit; maar de heer van Vliet beklaagt zich wegens eene reeks van handelingen, gepleegd in Nederlandsch Indië van wege den Gouverneur-Generaal en in Nederland van wege het hoofd van het Departement van Koloniën, die, volgens zijne meening, in strijd zouden zijn met onderscheidene verordeningen van algemeen bestuur, in Nederlandsch Indie in werking, en met het Staatsregt hier te lande. Het onderwerp der klagten van den heer van Vliet was derhalve steeds gewigtig genoeg, om een degelijk onderzoek noodig te maken. In de omstandigheid, dat de Kamer nimmer tot zoodanig onderzoek is overgegaan en zich steeds met de inlichtingen tevreden heeft gesteld, welke de Minister van Koloniën omtrent die zaak heeft gegeven, vinden wij de opheldering van het steeds op nieuw terugbrengen der zaak in den boezem der Kamer. Wij meenen, dat dit niet langer zoo kan; en dat de waardigheid der Kamer evenmin gedoogt als die des Ministers van Koloniën, dat de beslissing langer vertraagd worde van de vraag: in hoe ver de heer van Vliet met meer of mindere juistheid dergelijke zwaarwigtige beschuldigingen herhaalt?

Zeer dringend wordt, naar ons gevoelen, deze beslissing eindelijk eens gevorderd, nu de heer van Vliet zich den 14den dezer op nieuw met een verzoekschrift tot de tweede Kamer heeft gewend, dat van een merkwaardig stuk vergezeld gaat. Alvorens met een enkel woord te gewagen van dat stuk, behooren wij te melden, dat het adres zelf, met verwijzing naar alle vroegere adressen en naar de ter griffie der Tweede Kamer berustende documenten *in originali*, zeer duidelijk en beknopt de vier hoofdpunten van beklag uiteen zet, die, gelijk bekend is, de volgende zijn: 1o. ontzetting als procureur; 2o. verwijdering uit de Preanger-Regentschappen met de gevolgen van dien; 3o. inhechtenisneming, inhechtenishouding en verwijdering uit N. O. Indie; en 4o. de wijze, waarop de Minister van Koloniën ten aanzien van des adressants verzoekschrift heeft gehandeld. In den tekst van het adres aan de Kamer is ingelascht een advies van de heeren Mrs. F. C. Donker Curtius, A. de Pinto en G. M. van der Linden, waarin de vraag: „of de heer van Vliet ter „zake van zijne bezwaren met vrucht eene actie in „regten zou kunnen instellen," ontkennend wordt beantwoord, op grond, dat, wat er ook van de beklaagde handelingen zijn moge, *de regter* niet bevoegd is, daarover een oordeel uit te brengen. Reeds *dit* advies, dat den adressant de gelegenheid ontneemt, om door den regter regt te doen spreken tusschen hem en den Minister van Koloniën, moet, meenen wij, voor de Kamer een aandrang te meer zijn, om het geschilpunt tot een einde te brengen. De bevoegdheid der Tweede Kamer, om in dezen te oordeelen, schijnt ons niet twijfelachtig toe; omdat het hier geldt een beklag over handelingen, die in strijd met wettelijke verordeningen en met het Nederlandsche Staatregt zouden zijn gepleegd. En het zou toch niet denkbaar zijn, dat in Nederland geen regt hoegenaamd op dergelijk beklag kon verkregen worden? De regterlijke magt wordt onbevoegd verklaard, om van de zaak kennis te nemen; behoort zij derhalve niet bij de wetgevende Magt, voor [illegible] hier te lande, niet in het bezit zijn eener eigenlijke administrative regtsmagt? Althans wij hopen ditmaal, dat de Kamer zich door den Minister van Koloniën, gelijk bij de interpellatie van den heer van Eck, niet zal laten ontnemen het regt, om te onderzoeken in hoever, naar regt en billijkheid en overeenkomstig de wet, is gehandeld.

Wij stellen ons volstrekt geene partij; wij wenschen alleen de noodzakelijkheid en de billijkheid tevens te constateren, die er bestaat, om aan het verzoek van den adressant gehoor te geven, en op grond van art. 115 van het reglement van orde der Kamer, eene bijzondere commissie uit haar midden te benoemen, ten einde „na onderzoek der daadzaken," bij de bescheiden beklaagd, „omtrent de te nemen maatregelen een bepaald voorstel aan de Kamer te doen."

De Minister van Koloniën moet, voor zijne eigene waardigheid, wenschen, dat zoodanig onderzoek plaats hebbe; want zijne waarheidsliefde is door den adressant nog al in een zeer twijfelachtig licht gesteld geworden. Op eene zeer toevallige wijze kwam de heer van Vliet in het bezit eener Nota, die de Minister van Koloniën gezonden had aan den toemaligen raad van Ministers, ten einde dezen in te lichten omtrent hetgeen met dien heer was voorgevallen. Naar luid van den brief, die deze Nota vergezelt, was die Nota „uit de Indische dépêches getrokken," en stelde dus een officieel en onwrankbaar résumé der feiten daar. De heer van Vliet heeft nu deze Nota gevoegd bij zijn jongst adres en haar, zinsnede voor zinsnede en zeer uitvoerig, wederlegd. Over het geheel genomen levert deze Nota met de daarop gegeven explicatie een merkwaardig stuk op, dat eene opzettelijke overweging wel waardig schijnt. Zijn toch de beweringen van den adressant, en de feiten door hem aangehaald, gegrond, de Minister van Koloniën zou de feiten verwrongen hebben medegedeeld, niet slechts uit „Indische dépêches" geput, maar ook van vele „on-dits" gebruik gemaakt hebben: kortom zou den Raad van Ministers evenmin goed ingelicht hebben, als de adressant beweert, dat hij het de Kamer heeft gedaan. De toelichtingen van den adressant werpen tevens, werden zij juist bevonden, een allerzonderlingst licht over sommige handelingen van de regterlijke magt in Nederlandsch Indië, en het is ook uit dien hoofde, dat, nu een officieel stuk van den Minister van Koloniën aldus wordt gelogenstraft, dat de Kamer het aan hare waardigheid en aan die der Regering verschuldigd is, niet langer een opzettelijk onderzoek te schromen.

Nog uit een ander oogpunt is zoodanig onderzoek thans meer dan ooit nuttig te achten. Het resultaat van dat onderzoek zal kunnen doen zien, of *zij* regt hebben, die tegen de willekeur van het Indische Bestuur grootere waarborgen noodig achten dan thans bestaan en dan de Minister van Koloniën ook nu weder in het voorgedragen Regerings-reglement wil gebragt zien. Het onderzoek zal kunnen leeren, of het niet noodig zij te waken, dat, al mogten de beklaagde handelingen volgens de bestaande verordeningen niet strafbaar zijn of tot vergoeding aanleiding geven, in het vervolg gelijke handelingen onmogelijk worden.

Wanneer de Kamer — hetgeen wij verwachten — besloten zal hebben, gebruik te maken van de bevoegdheid, haar bij art. 115 van het reglement van orde gegeven, zullen wij ons oordeel mededeelen over den inhoud van adres en Nota.

Buitenland.

ENGELAND. In de zitting van het Britsche Hoogerhuis van 17 dezer, heeft ook de Minister van Buitenlandsche Zaken, lord Clarendon, verklaard, [illegible] weldra in staat zou zijn, zich over [illegible] onzijdigheid bepaald en volledig te verklaren. Hij heeft thans alleen gezegd, dat, aangaande de bescherming van Britsche onderdanen en van den Britschen handel, het voornemen van Harer Maj. Gouvernement is, te handelen met alle vrijgevigheid, die met de regten van oorlogvoerenden bestaanbaar is; en dat, aangaande de regten van onzijdigen en de kaperbrieven, er, naar hij vertrouwde, een voorbeeld van vrijgevigheid zal worden gegeven, hetwelk zal bewijzen, dat men de rampen des oorlogs wil verzachten, zoo veel in de magt der regering is, en dat zij handelen wil gelijk de menschelijkheid en de beschaving dezer eeuw vorderen.

TURKIJE. De laatste telegrafische berigten komen hierop neder: De generaal Canrobert is den 19den dezer met de eerste bezending troepen uit Marseille naar Turkije vertrokken. — De openbare meening te Londen is zeer ongunstig gestemd, ten gevolge van de openbaarmaking in het Russische memorendum van de vroegere onderhandelingen die, met betrekking tot het Ottomanische rijk, tusschen de kabinetten van Petersburg en St. James zijn gevoerd. Het blijkbaar doel van den Czaar om Turkije te verdeelen onder Rusland, Engeland en Oostenrijk vindt scherpe afkeuring. De weigering van lord John Russell, om nu reeds zich te verklaren ten aanzien van de questie der onzijdige koopvaardijvaart, wordt minder goedgekeurd dan men verwacht had.

— Volgens de Engelsche bladen hebben de Engelsche en Fransche gezanten den 8 dezer eene langdurige conferentie gehouden met Redschid-Pacha, over de overeenkomst tusschen de Westersche mogendheden in Turkije. Dit zijn de hoofdbepalingen derzelve; 1°. de Porte verbindt zich om niet met Rusland te onderhandelen zonder tusschenkomst der Westersche mogendheden 2°. de Porte zal maatregelen nemen tot verbetering van het lot harer christen-onderdanen. Aan het verdrag is eene afzonderlijke overeenkomst gehecht voor de volgende vier punten: 1°. de afschaffing van het hoofdgeld, hetwelk thans jaarlijks door elk christen in Turkije aan de schatkist moet worden betaald; 2°. het regt der christenen om geldig getuigenis voor het gerigt te geven; 3o. het regt om grondeigendommen te bezitten zonder onderscheid van volkstam of godsdienst; 4o. de toelating der christenen tot de burgerlijke en de militaire staatsdienst. De *Globe* deelt een overzigt mede van de staatsstukken, die door het kabinet van Londen aan het Parlement zijn overgelegd, behelzende de vertrouwelijke briefwisseling tusschen de Russische Regering en die van Engeland gevoerd, betrekkelijk eene mogelijke ontbinding van het Turksche Rijk. Daaruit blijkt, dat het kabinet van St. Petersburg, eenige moeijelijkheden voorziende, aan dat van Londen aanwees, het deel dat de beide Regeringen, bij de verdeeling van het Turksche rijk, konden vorderen; maar daaruit blijkt tevens, dat het Gouvernement van Engeland zou geantwoord hebben, dat er geen grond bestond, om over dat vraagstuk te raadplegen, daar het aan hetzelve voorkwam, dat de ontbinding van het Ottomannische rijk door den tegenwoordigen staat van dat land niet zoo onvermijdelijk was, als van de zijde van Rusland werd beweerd. Tot hiertoe is het berigt, dat Keizer Nicolaas het laatste ultimatum der Westersche mogendheden zou hebben verworpen, noch bevestigd, noch tegengesproken. Dat berigt kan nog voorbarig zijn, maar in geen geval kan aan de verwerping worden getwijfeld. — In de rede van den minister von Manteuffel te Berlijn werd melding gemaakt, van onderhandelingen met de Duitsche mogendheden. Het schijnt, dat Pruissen een verdrag van onzijdigheid met Oostenrijk wenscht te sluiten. Het doel zou zijn, dat de kabinetten van Weenen en van Berlijn zich wederkeerig hunne Duitsche en niet Duitsche bezittingen zouden waarborgen. Pruissen zou wenschen bepaald te zien, dat geen der beide [illegible] zich, zonder gemeenschappelijk overleg, in [illegible] schen Rusland en de Westelijke mogendheden [illegible] mengen. Men gelooft niet, dat Oostenrijk [illegible] gelijke overeenkomst zou besluiten.

[illegible]

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

ZITTING VAN DINGSDAG 21 MAART.

De heer VAN BOSSE wordt, door ernstige ongesteldheid

van een zijner nabestaanden, verhinderd, de Vergadering bij te wonen.

De voorzitter doet opmerken, dat het reglement van orde niet toestaat, om aan de ontwikkeling der gronden, die leiden tot verwerping van eene aanhangige wet, zoodanige uitbreiding te geven, dat de discussie wordt teruggebragt tot onderwerpen, waarover de beraadslaging reeds voorlang gesloten was.

De heer GROEN vraagt daarop het woord tot het doen van eene motie van orde, strekkende, om de quaestie van vertrouwen op den Minister van koloniën, gister geopperd, geheel af te zonderen van de vraag, of het wetsontwerp aannemelijk is. Hij stelde daarom, na eenige toelichting, de volgende motie voor: «De Kamer, van de bereidwilligheid van den Minister van koloniën tot het geven van «inlichtingen, overeenkomstig art. 89 der Grondwet, vol«komen overtuigd, gaat over tot de orde van den dag.» Vooral betoogde de heer GROEN, dat juist de aard der zamenstelling van het vorig Ministerie noodig maakte, dat de Minister van koloniën was eene specialiteit en geenzins een politiek man. Daarom had hij dan ook geprezen en goedgekeurd, dat in het tegenwoordig kabinet gebleven waren drie specialiteiten van het vorige kabinet. De beschuldiging, dat de Min. van koloniën zou gehandeld hebben tegen art. 89 der Grondwet, achtte hij ongegrond, en hij zou wenschen, dat dit punt, bij het nagaan van deze motie van orde, naauwkeurig werd onderzocht. Hij komt tot die uitkomst niet wanneer hij de redevoerig nagaat, die de Min. heeft uitgesproken in antwoord op de interpellatie van den heer VAN ECK. Het doel zijner motie is dan ook nu, wanneer de wet mogt worden verworpen, dat daaruit niet zal kunnen worden afgeleid, dat de Kamer wantrouwen stelt in den Minister van Koloniën.

De heer THORBECKE zegt gisteren gemeend te hebben eenig kort antwoord te moeten geven op de rede van den minister van kolonien en hij was voornemens geweest, dit te doen na afloop der geheele rede van den minister (over de wet zelve), doch zal thans slechts eenige woorden in het midden brengen.

De Voorzitter noodigt den heer Thorbecke uit thans liever te spreken over de motie van orde.

De heer Thorbecke neemt daarmede genoegen, indien hij later in de gelegenheid kan worden gesteld aan zijn primitief voornemen gevolg te geven. Thans overgaande tot de motie van orde, doet Spr. opmerken, dat, indien hij gisteren het woord «schijnt» heeft gebezigd, dit niet was in den zin eener retraite, maar in verband tot den geheelen zin der rede van den minister tijdens de discussie over de interpellatie van den heer van Eck. Sprekers verlangen was, dat zijn bijzonder bezwaar uit den weg zou worden geruimd, en hij liet dus aan den minister de *vrijheid* over om hem te overtuigen, dat hij gedwaald had. De heer Groen intusschen is bij zijne motie van orde niet gebleven in zijne zoogenaamde ontwikkeling en hij veronderstelt nu, dat de Voorzitter hem niet zal verbieden ook van zijne zijde te antwoorden op woorden buiten het onderwerp der motie gebezigd. Dat Spr. van den minister van Kolonien gewaagde als van eene specialiteit, heeft de heer GROEN verklaard uit de zamenstelling van het vorig ministerie; maar heeft het vorig ministerie dit ook gezegd? Maar, zeide de heer GROEN, de Minister van Kolonien is *meer* eene specialiteit dan een ander minister, en die minster behoort dus in rust te worden gelaten. Dit gevoelen is echter niet vereenigbaar met het groote gebied, dat onder dien minister behoort. Hij kan die meening dus niet toegeven. Hoe meer er onder het beheer van dien minister wordt gesteld, hoe meer de behoefte aan toelichting in de Kamer zal worden gevoeld. Eene andere vraag van den heer GROEN was: wat heeft het argument, uit de specialiteit ontleend, met de Grondwet te doen? Spr. antwoordt, dat, al mogt cenig minister eene specialiteit zijn, voor hem, zoo goed als voor ieder ander minister, art. 89 der Grondwet toch ook geschreven is. — De heer GROEN zeide voorts niet te hebben gedacht, dat, zoovele dagen na de interpellatie, dit bezwaar zou worden geopperd. Maar Spr. behoeft hem niet te herinneren, aan zijne gewoonte om namelijk steeds dadelijk over eenig onderwerp, dat in behandeling is en waarover hij zijn gevoelen wilde kenbaar maken, te spreken. Maar bij deze gelegenheid, bij de interpellatie, heeft hij dit niet gedaan, opdat men niet zeggen kon: deze zaak is eene partijzaak. Hij heeft dit niet gedaan, omdat hij had gewenscht, dat iemand van hen, op wier ondersteuning het gouvernement kan rekenen, de waardigheid der Kamer bij die gelegenheid hadde gehandhaafd, in zoover die waardigheid gekrenkt was door het niet geven der gevraagde inlichtingen. Hij behoeft voorts niet te herinneren, dat hij dit bezwaar, ook al had hij het bij gelegenheid der interpellatie geopperd, nu toch moest herhalen; want het is juist voor hem een motief tot afstemming der wet, wanneer het niet voldoende wordt opgelost. De heer GROEN heeft gemeend, dat de rede van den minister hierop nederkwam, dat de Koning het besluit van 13 Jan. genomen had als opperbestuurder en wetgever in de kolonien en beziltingen van het Rijk; maar Spr. meent, dat die rede ook nog op een ander punt te kort schoot; want hoe dan ook het besluit moge zijn genomen, — als opperbestuurder, als wetgever, — dit doet niets af; wij spreken niet den Koning, maar den min. aan. De reden van weigering tot het geven van inlichtingen, zeide men, was alleen daarin gelegen, dat de min. het niet betamelijk oordeelde, over alle bijzonderheden van redactie van dat besluit te spreken. Hij gelooft echter, dat, wanneer er inlichtingen worden gevraagd, de min. geene uitvlugten moet bezigen op zoodanige wijze als door hem geschied is, maar in den ruimsten zin die inlichtingen moet verstrekken. Daarenboven het begrip van hetgeen onder minutieuse onderwerpen moet worden verstaan, is zeer betrekkelijk, zeer subjectief, en onder de vragen van den heer v. ECK waren er, die Spr. niet als zoodanig kan rangschikken. De Kamer heeft eenparig, beweerde men, haar zegel gehecht aan het gevoelen van den min. Hij betwist die meening, er is niets beslist; er was geene omvraag geschied. Hij vraagt nu of de gedane motie van orde gemotiveerd is? Er is hier geen sprake van incident; hij heeft slechts eene verklaring gegeven van een motief dat hij tegen de wet in behandeling kon hebben; en door de aanneming eener dergelijke motie zou men de deliberatie over motieven kunnen afsluiten.

Na eene repliek van den heer GROEN, waarin deze de redeneringen van den heer THORBECKE tracht te wederleggen, treedt de heer VAN ECK in eene herinnering van de aanleiding tot de motie van orde en toont aan, dat de Min. van Kolonien inderdaad geen antwoord hoegenaamd had gegeven op de vragen door hem gedaan; dat de Min. geweigerd had inlichtingen te geven; dat zijne vragen niet, zooals de heer GROEN wilde doen voorkomen, betroffen quaestiën van redactie, maar dierbare en kostbare regten, die zoo voor de ingezetenen als voor den Staat behoorden gehandhaafd te worden. Alle discussie achtte hij overigens onmogelijk met dien Minister, wanneer deze mogt voortgaan om met ironie en met zekere minachting de Vertegenwoordigers des volks te beantwoorden. Spr. toont aan hoe de Min. zoo door zijn antwoord bij de interpellatie als bij de discussie van gisteren (toen hij de interpellatie *berucht* noemde) geschonden had de waardigheid van den Volksvertegenwoordiger, die door een Minister behoort geëerbiedigd te worden. Spr. hoopt, dat de Kamer het regt zal handhaven, dat haar toekomt, namelijk dat een Minister zich van meer betamelijke uitdrukkingen bediene. Een en ander maakte het Spr. onmogelijk, de motie aan te nemen; hij achtte het onmogelijk, dat de Kamer haar kon goedkeuren, maar al keurde deze haar goed, de Natie, die reeds over de interpellatie gesproken en hare afkeuring te kennen gegeven had, zal wel weten, wat zij over de zaak te denken hebbe. (De heer v. ECK werd herhaaldelijk door den Voorzitter uitgenoodigd, om zich tot de motie zelve te bepalen, zijnde de Voorzitter van meening, dat de beoordeeling van des Ministers wijze van uitdrukkingen daarbij niet te pas kwam; de Voorzitter gaf echter ten laatste toe.)

De heer VAN NISPEN verklaart vóór de motie te zullen stemmen; maar hij wil niet geacht worden in te stemmen met de bewering van den heer GROEN, dat zijn zwijgen bij de interpellatie zou moeten beteekenen toestemming van 't geen de Min. toen had gezegd. Hij verklaart, dat de min. toen veel gezegd had, dat, volgens hem, den toets van een grondig onderzoek niet kon doorstaan.

De Heer VAN HOËVELL zegt dat men al doende, leert; want dat hij zich nimmer had kunnen voorstellen, dat in eene ordelijke vergadering geschieden kon, hetgeen sedert eenige dagen geleden gebeurd is. Eenige dagen geleden werd, midden in eene stemming, aan 't Ministerie de gelegenheid gegeven, om eene wet in te trekken; thans liet men toe, dat, midden in de redevoering des Ministers, eene motie van orde werd voorgesteld. Overigens achtte hij de motie onaannemelijk; want zij werd gedaan met het oog op de, door den Min. genoemde *beruchte* interpellatie, en Spr. vraagt of de Min. toen iets anders had doen hooren dan bittere ironie; of hij zich niet verscholen had achter de qualificatie, dat de vragen, die hem gedaan werden, minutieus waren. Spreker had zich in de questie zelve niet willen mengen, omdat het hier als het ware eene persoonlijke zaak gold; de Min. zal uit den tijd leeren, of hij door den maatregel, ten zijnen aanzien, het beoogde doel zal bereikt hebben. De motie achtte de Spr. onaannemelijk; de Kamer *kon* haar niet aannemen. Maar al werd ze aangenomen, dan zou, evenmin als de *recepis* inderdaad de waarde erlangt van een gulden, omdat men dat verklaart, de Natie de overtuiging erlangen dat de Min. bereid is om te voldoen aan art. 89 der Grondwet, omdat de Kamer dat verklaart.

De VOORZITTER herinnerde, naar aanleiding van het gezegde door den heer VAN HOËVELL, wat bij de stemming bij het wetsontwerp op de inkwartiering was voorgevallen, en trachtte te betoogen, dat daarbij geene onregelmatigheid had plaats gegrepen.

De MINISTER VAN KOLONIEN wenschte den indruk weg te nemen, dien zijne redevoering op gister schijnt gemaakt te hebben. In eene niet zeer kalme gemoedsstemming had hij toen gebruik gemaakt van het woord «*berucht*». Hij haastte zich aan den heer VAN ECK en aan de Kamer de verklaring te geven, dat hij niet de bedoeling had iets onaangenaams te zeggen.

De heer THORBECKE stelt de vraag of het voor het vervolg niet beter ware, om als een vaste regel aan te nemen, dat eene *stemming* nimmer kan worden afgebroken? Dan zou voortaan een misverstand, als bij het intrekken van de wet op de inkwartiering schoon plaats gehad te hebben, niet mogelijk zijn. Wat de *motie van orde* zelve betreft, Spr. erkent met den heer Groen, dat een minister het art. 89 der Grondwet kan krachteloos maken, door in te roepen de exceptie van «*strijd met het belang van het Rijk*»; maar het was juist deze exceptie, waarvan de Minister geen gebruik gemaakt had. Steeds bleef de Spr. eindelijk de motie als niet ontvankelijk beschouwen, omdat een loffelijk getuigschrift, door de Kamer van een Minister afgegeven, volstrekt de overtuiging niet kan vestigen van andersdenkenden, die alleen door den Minister zelven tot andere gedachten konden gebragt worden.

Nadat de VOORZITTER had gevraagd aan den heer GROEN of zijne motie de strekking had, om, voortaan, het terugkomen op de interpellatie van 9 Maart jl. onmogelijk te maken, en de heer GROEN had verklaard, dat verbod hem wat al te gewaagd voorkwam, ... motie dergelijke strekking niet kon gegeven worden ... de discussien gesloten verklaard. De motie werd ... 42 tegen 21 stemmen *aangenomen*.

TEGEN stemden de Heeren: Hengst, Heemskerk ... van Hoëvell, Reinders, Thorbecke, Storm, Bots... holtz, Jespers, Meeussen, de Poorter, van Winte... de Lom de Berg, Sloet tot Oldhuis, de Man, Blaupot ten Cate, van der Veen, Westerhoff en ...

Alsnu werden de discussien over de *Indische* ... hervat.

De heer GEVERS VAN ENDEGEEST verklaarde zich ... wet, en dit te meer, om aan den Min., na het ... lene, een blijk van vertrouwen te geven.

De MINISTER VAN KOLONIEN verdedigt het wet... uitvoerig, en verklaart daarbij, onder anderen, da... reid is, om de voornaamste gedeelten van de door ... van Bosse voorgestelde amendementen over te nem...

De heer VAN GOLTSTEIN verklaart, dat zijne tw... kingen tegen de integrale intrekking der recepisse... gemis aan waarborgen voor een wel geregelde ... nog niet zijn opgeheven; zoodat hij vooralsnog ... niet geven kon aan het ontwerp.

De heer HUGUENHOLTZ kan de wet niet aannem... zij niet gepaard gaat met de gelijktijdige regeling ... koperen pasmunt; omdat alsnu de inlandsche be... geen voordeel van deze voordragt zal genieten.

De heer ROCHUSSEN is voldoende ingelicht, ofsch... volkomen door den Minister, en zal daarom nu ... voor de wet.

De heer MACKAY vraagt nog nadere inlichting ... de voornemens des Ministers betrekkelijk de kopercir...

De heer VAN NISPEN ontwikkelt mede eenige be... doch zijn zwak orgaan belet die te hooren.

De heer THORBECKE komt alsnu terug op het ... dat hij beloofd had den Min. van Kolonien te zull... op diens rede van gister; en om dat te doen, zal ... tot twee woorden bepalen. De Minister meende dat ... niet in de orde was; Spr. gelooft dat de ministeri... antwoordelijkheid *altijd* was aan de orde. De hee... had gezegd, dat Spr. steeds met uitstekende bekwa... de waardigheid van Minister had weten te handha... hoopte Spr. het ook te doen als Vertegenwoordi... daarom zou hij bovenal letten op die verantwoorde...

De Min. had zich, en dat was het tweede woo... roepen op zijne vroegere loopbaan en gevraagd, ... hij ooit inlichtingen geweigerd had? De vroegere ... Min. lag in eene andere rigting, en de heer van H... zelfs verklaard, dat tusschen die rigting en de rigt... het tegenwoordig kabinet eene onoverkomelijke ... stond. Wanneer men daarbij voegt de vreemde s... die sedert den laatsten tijd over de Ministrieele ... woordelijkheid zijn geopperd geworden, dan zal ... verklaarbaar zijn, waarom de Spr. zonder nader... ring, dat beroep op de vroegere loopbaan des ... voldoende kan achten. Maar als de Min. van Kolo... die vroegere loopbaan zou willen overnemen de be... digheid der toemalige rigting, om in alles en o... veel mogelijk inlichting te geven, Spr. zou zich ... zeer verheugen.

Na eene korte repliek van den MINISTER aan ... vorige Sprekers zijn de algemeene discussiën geslo...

Morgen ten 11 ure voortzetting over de artikele...

's Gravenhage, 21 M...

WEENEN. Dingsdag 21 Maart. Graaf Mey... de Russische gezant bij het Oostenrijksche ho... gisteren een onderhoud gehad dat twee uren ... Zijn verder verblijf in deze stad zal van na... helderingen afhangen.

KOPPEMHAGEN. Vrijdag 17 Maart. He... de Engelsche Oostzeevloot in deze haven ver...

Z. M. heeft benoemd tot raadsheer in den Hooge... Nederlanden, Mr. J. D. W. Pape, officier bij de... te 's Hertogenbosch; en tot officier bij gemelde regtb... Twiss Fz., officier bij de regtbank te Roermond.

Z. M. heeft de hoofd-commies bij het Dep. van ... H. Broex bevorderd tot referendaris bij hetzelve Dep...

Bij Koninklijk Besluit van den 14 Maart jl. is Zier... gewezen als losplaats voor steenkolen, bij invoer... rivieren.

Z. M. heeft in de arrondissements-regtbank te ... bosch benoemd: tot regters: mr. F. G. J. baron ... vorsel van Kessel, thans substituut-officier bij dezelve ... en mr. W. J. van Beuseköm, thans regter in de ... ments-regtbank te Eindhoven; tot substituut-offici... C. J. van Nispen van Pannerden, te Zevenaar; ... plaatsvervangers, mr. A. J. Korteweg en mr. W... low, advocaten te 's Hertogenbosch.

Wij vernemen uit eene zeer goede bron, ... Vrolik voorzitter van het Munt-collegie te Utr... zal worden met de portefeuille van finantiën ... vergeefs was aangeboden aan den heer ... van de Nederlandsche Bank.

Reeds gister woonde de heer Vrolik, op ... de zitting der Tweede Kamer en de daar ... cussien over de Indische Muntwet bij.

Voor de portefeuille van buitenlandsche zaken is nog geen opvolger gevonden; wij meenen echter te kunnen *verzekeren*, dat daartoe ijverige pogingen worden in het werk gesteld.

De thans alhier in garnizoen liggende batterij rijdende artillerie, onder kommando van den kapitein van Stoetwegen, zal in de maand Mei van hier naar Leiden vertrekken en van daar door eene gelijke batterij vervangen worden, onder kommando van den kapitein Keller.

Ten gevolge van een ongeluk aan den vorm zijn in ons nommer van gister, wilden wij de uitgave niet geheel vertragen, onderscheiden stukken *ongecorrigeerd* moeten geplaatst worden.

De *Staats-Courant* deelt mede: a. *Eene opgave van de verschillende op Java uit den oogst van* 1853, *reeds afgeleverde en vermoedelijk nog te leveren gouvernements-producten*, onder ult. Dec. 1853. Daaruit blijkt, dat de aflevering in dit jaar zal bedragen: 550,252 pikols koffij; 949,758 suiker; 651.020 Amst. ponden indigo; 953,118 Amst. ponden thee; 187,781 Amst. ponden kaneel; 36,841 Amst. ponden Cochenille, 120,750 Amst. ponden peper.

b. Eene *opgave der producten voor particuliere rekening op Java geteeld*, uit den *oogst van* 1853, *onder ult. Dec.* 1853. Daaruit blijkt, dat die productie bedroeg: 95,086 pikols koffij; 256,921 pikols suiker; 266,992 Amst. ponden indigo; 25,000 Amst. ponden kaneel; 88.641 Amst. ponden cochenille, en 880 pikols tabak.

De *Amst. Cour.* zegt, dat Z. M. de heeren prof. J. van Geuns, prof. W. Vrolik, prof. A. des Amorie van der Hoeven, Mr. J. van Lennep, Mr. B. Heemskerk Bz., prof. J. Bake en prof. M. de Vries heeft benoemd tot eene commissie, om bij de *Koninklijke Academie van Wetenschappen* eene klasse te voegen voor de *Nederduitsche taal, geschiedenis en oudheden*, en een reglement daarvoor zamen te stellen.

Men verneemt, dat dr. W. Vrolik, hoogleeraar bij het Athenaeum Illustre te Amsterdam, benoemd is tot corresponderend lid van het K. K. geneeskundig genootschap: *Gesellschaft der Aertze*, te Weenen.

Eergisteren meldde Ds. ter Haar aan zijne gemeente in de Zuiderkerk, te Amsterdam, dat hij het professoraat in de godgeleerdheid aan de Hoogeschool te Utrecht had aangenomen.

Z. M. fregat *Doggersbank*, onder bevel van den kapitein ter zee A. J. de Smet van den Broecke, heeft den 7 dezer Malta verlaten en is naar de Levant gestevend.

Dezer dagen overleed te Toulouze, in den ouderdom van 75 jaren, de heer de Villèle, die onder de restauratie, zoo als men weet, gedurende vele jaren de ministriële portefeuille heeft in handen gehad.

---

* Z. M. heeft, uit het HD. door de Tweede Kamer aangeboden vijftal kandidaten, tot raadsheer in den Hoogen Raad der Nederlanden benoemd den heer Mr. J. D. W. Pape, officier van Justitie bij de Arrond. Regtbank te 's Bosch; terwijl in zijne plaats, tot officier van Justitie aldaar benoemd is de heer Mr. R. Twiss Fzn., thans in gelijke betrekking te Roermond.

---

* De gewone audientie van den Min. van Marine zal op aanstaanden Vrijdag, den 24 dezer, geen plaats hebben.

---

* Men verzekert, dat Burg. en Wethouders dezer stad de directie over den Koninklijken Nederduitschen Schouwburg in deze residentie, voor het aanstaande tooneeljaar hebben opgedragen aan de heeren Breedé en Valois. Men weet, dat de heer Peters zich bereid verklaard heeft, onder deze directie, weder alhier ten tooneele te verschijnen.

---

* De burgemeester van de gemeente Ouderkerk aan den IJssel heeft bekend gemaakt, dat de Raad, bij besluit van 27 Februarij jl. goedgekeurd bij resolutie van Gedeputeerde Staten dd. 8 Maart daaraanvolgende, n°. 25, de jaarlijksche kermis heeft afgeschaft.

---

* Bij besluit van den Raad van Hellevoetsluis, van 28 Februarij jl. goedgekeurd bij resolutie van Gedeputeerde Staten van Zuidholland, dd. 7 Maart, daaraanvolgende, is bepaald, dat de kermis, die in deze gemeente inviel op den 4den Zondag van de maand Junij, voortaan zal aanvangen op den Maandag, volgende op den vierden Zondag der maand Junij en eindigende met den Zaturdag van diezelfde week.

Leijden, 21 Maart. Gisteren promoveerde tot doctor in de regten, de heer J. C. M. Adriaans, van Leijden, na verdediging van Theses.

▽ **Meppel**, 19 Maart. De van Berg-Eijk en Noord-brabant, beroepen derde predikant bij de Ned. Herv. Gemeente alhier, Ds. M. C. van Houten, werd heden morgen bevestigd, door zijnen ambtgenoot Ds. A. W. Kamp oudste Herder en Leeraar bij die Gemeente, die tot grondslag zijner rede had gekozen Ephezen 1 vs. 11 en 12.

Des namiddags verbond de nieuwe leeraar zich aan zijne Gemeente met de woorden van 1 Corinthen 1 vs. 23a. « Wij predikten Christus den gekruisigde. »

Talrijk was, zoo des voor- als namiddags de opkomst zoo wel uit deze Gemeente als uit de omliggende plaatsen als konde het anders ruime kerkgebouw, de schare naauwelijks bevatten.

Advertentiën.

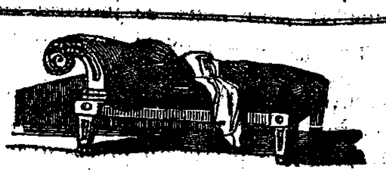

OPENBARE VERKOOPING van eenen **Prachtigen Inboedel en van Wijnen.**

Men is van meening, ten overstaan van den te 's Gravenhage residerenden Notaris C. J. SCHIEFBAAN, op Woensdag den 5den April 1854 en volgende dagen, des voormiddags ten 10 ure, in het Hotel van Z. Exc. den Heer Baron DE MALTITZ, gewezen Minister Plenipotentiaris van Z. M. den Keizer van Rusland, bij Z. M. den Koning der Nederlanden, op de Kneuterdijk, Wijk I, N°. 313, te 's Gravenhage, publiek te verkoopen:

Eenen prachtigen inboedel, hoofdzakelijk bestaande in kostbare Ameublementen van mahonyhout met zijden damast en andere meubelen van palisanderhout, voorts engelsche, inlandsche en andere Vloerkleeden, bronzen en vergulde Pendules, Candelabres, Kamerkroonen en Girandoles, fijn porcelein, Tafel- en Thee-serviezen; een fraai plateau van plaqué met bloemenvaas, extra fijn damast Tafelgoed, waaronder bijzonder groote tafellakens, eene geëxtendeerde geheel nieuwe batterie de cuisine, enz.

Voorts rijtuigen als: Landauer, Coupé, Reiscalèche, tuigen en verdere stalgereedschappen, en eindelijk:

eene aanzienlijke hoeveelheid Fransche en andere Wijnen, van eerste kwaliteit en het beste gewas.

Alles te bezigtigen ter plaatse voormeld Maandag den 3 en Dingsdag den 4 April van des voormiddags 10 tot des namiddags 3 ure. (329)

BUS VOOR HET ISRAELITISCH WEESHUIS.

Het NEDERLANDSCH-ISRAELITISCH ARMBESTUUR alhier geeft bij deze kennis, dat de opbrengst der wekelijksche bus van Vrijdag 24 Maart aanstaande zal strekken ten behoeve van het ISRAELITISCH WEESHUIS alhier, zijnde deze door genoemd ARMBESTUUR aan laatstgemelde Instelling afgestaan.

Mogten REGENTEN van dat GESTICHT in het vorige jaar milde giften ontvangen, zij vleijen zich ook thans, dat hunne hoop op menschlievendheid niet teleurgesteld zal worden, vooral bij den hoogen prijs der levensmiddelen en bij het groot getal Weezen, wier lot dringend voorziening vordert. Zij nemen dan ook de vrijheid, de belangen van voornoemd WEESHUIS in de milddadigheid hunner Stadgenooten (welke voor deze Instelling gedurende dit jaar alleen op deze wijze ingeroepen wordt) beleefdelijk, maar met den meesten aandrang aan te bevelen, en mitsdien te verzoeken, dat 's Gravenhage's Ingezetenen hunne zoo dikwerf gebleken hulpvaardigheid ook ditmaal ruimschoots mogen aan den dag leggen.

'S GRAVENHAGE, 20 Maart 1854. (330)

TRIBUNAL CORRECTIONNEL.

Audience du 9 *mars* 1854.

(Présidence de M. MOCKEL.)

Action en tromperie sur la nature de la marchandise vendue, intentée par le ministère public contre Brunin-Labiniau, pharmacien, Montagne de la Cour, à Bruxelles. — Papier épispastique d'Albespeyres; — partie civile: M. Fumouze-Albespeyres.

L'audience est ouverte à 10 heures. Après le jugement d'une affaire de coups, M. le président fait appeler la cause du ministère public contre Brunin-Labiniau, pharmacien, Montagne de la Cour, à Bruxelles, fixée à ce jour pour la continuation des plaidoiries.

Me De Becker, defenseur du prévenu, se plaint de ce que le compte-rendu de la dernière audience, publié par les journaux, prête à M. l'expert Koene des paroles que celui-ci n'a pas prononcées. M. le président invite le sténographe présent à la plus grande exactitude. Il donne ensuite la parole à Me Adolphe Vléminckx, avocat de la partie civile.

Me Vléminckx. MM., dans la dernière audience, je vous ai montré déjà quel est l'homme poursuivi devant vous; permettez-moi de compléter ce que j'ai à vous dire à cet égard, en exposant les divers systèmes invoqués pour sa défense par le prévenu. Le 31 mai 1852, lors de la saisie opéré chez lui, Brunin déclarait au commissaire de police que le papier avait été acheté de bonne foi par lui chez Béraud et Delvallée; il renouvelait la même déclaration le 3 juin dans une lettre au procureur du Roi, le 13 dans son interrogatoire; enfin à la première audience où vous vous êtes occupés de cette affaire il renouvelait son affirmation. Arrive le 10 janvier et alors on vient à cette audience plaider pour Brunin un tout autre système, il ne s'agit plus de bonne foi, on avoue qu'on a contrefait, il cherchait à tromper la justice, à détourner les investigations. Il faut tenir toutes ses précédentes allégations pour mensongères, et pour vrai ce que nous avons avancé touchant les menées frauduleuses de Brunin et de Béraud, qui sont clairement établies par les pièces du procès. [illegible]

Entrons maintenant dans l'examen des faits et répondons au nouveau système de défense adopté par le prévenu. Ce système se résume ainsi: La prévention n'est pas fondée: 1o. parce que tout le monde peut fabriquer le papier Albespeyres; 2°. parce que le papier vendu par Brunin est de la même nature que le papier Fumouze-Albespeyres. Enfin, dit on, la partie civile n'est pas recevable dans son action, parce que dans l'espèce il s'agit purement et simplement d'une contrefaçon, non d'un autre délit.

Me Vléminckx réfute ces divers points; il démontre qu'il n'est pas vrai que Brunin eût le droit de vendre un papier de sa fabrication à l'acheteur qui lui demandait du papier épispastique d'Albespeyres, ce qu'il a fait notamment pour M. Lefèvre; que le nom d'Albespeyres n'est nullement dans le commerce: que ceux qui ont voulu comme Brunin usurper ce nom en France ont été condamnés par les tribunaux Le nom d'Albespeyres n'appartient qu'à M. Fumouze, gendre de M. Albespeyres, son élève, son successeur légitime par contrat en due forme et qui a, lui, le droit de signer les produits: *Fumouze-Albespeyres*, comme Brunin de signer les siens *Brunin-Labiniau*. La propriété de ce nom, M. Fumouze l'a acheté 60.000 fr. et quand il y a quelques années son associé se retira de l'entreprise, sa part lui fut payée 150,000 fr.

Il est de la plus complète inexactitude de prétendre que les procédés de la fabrication Albespeyres ont été décrits; ils ne l'ont été nulle part, ni dans les pharmacopées ni dans les Codex, qui sont le guide officiel du pharmacien. On a cité Dorvault; on l'a cité à tort, Dorvault mentionne le papier Albespeyres il n'en décrit pas la composition ni le mode de fabrication.

Il est évident que lorsqu'on demande aujourd'hui à un pharmacien du papier Albespeyres, c'est du papier fabriqué par Fumouze-Albespeyres que l'on entend demander. Je mettrai sous les yeux du tribunal de nombreux arrêts qui ont décidé, en France, que le papier de la maison Fumouze-Albespeyres constitue une amélioration aux épispastiques décrits par le Codex. M. Fumouze, je le répète, a seul le droit de fabriquer aujourd'hui du papier d'Albespeyres. Et que l'on ne prétende pas que l'acheteur n'aurait pas été trompé parce qu'il n'aurait pas demandé du papier Fumouze-Albespeyres. M. Lefévre est un homme intelligent qui a formulé avec soin sa demande et il a été trompé. On a voulu établir une analogie avec ce qui s'est passé en Cour d'appel pour le Rob Boyveau-Laffecteur, elle n'existe pas, ce Rob avait deux propriétaires, le papier Albespeyres n'en a qu'un.

On a dit ensuite: il n'y a pas tromperie puisque le papier Brunin est de la même nature que le papier Fumouze-Albespeyres.

On a lu un rapport de MM. Koene et Maertens, qui critique le rapport des experts nommés par le parquet. — Me Vléminckx fait observer que MM. Koene et Maertens n'ont pas eu sous les yeux les produits sur les quels les premiers experts avaient opéré. Ils se sont bornés à critiquer les conclusions de leurs confrères, et dans une autre enceinte, M. l'avocat-général Keymolen prémunissait la Cour d'appel contre les secondes expertises dans lesquelles les savants semblent avoir horreur de partager un avis émis avant eux. M. Vléminckx, aprés avoir discuté l'opinion de M. Koene, fait remarquer que l'honorable professeur a confondu les vésicatoires d'Albespeyres avec le papier; il lui oppose ensuite un avis de MM. les professeurs Guillery (père) et Herlant, qui déclarent avoir lu le rapport de MM. Koene et Maertens et avoir trouvé dans ce travail la preuve que le papier Brunin *diffère* du papier Fumouze et que de cette différence résulte une différence de *propriété*.

Me Vléminckx rapelle que dans l'affaire du Rob, Brunin produisit des rapports d'experts qui lui étaient bien autrement favorables que ceux qu'il invoque aujourd'hui et que cela ne l'empêcha pas d'être bel et bien condamné; la Cour d'appel reconnut *qu'en matiere de remèdes, la nature de deux remèdes est différente quand ils sont composés de mêmes éléments dans des proportions differentes*, MM. Gorrissen, Depaire, Herlaut et Guillery viennent répéter devant le tribunal la même opinion.

Me Vléminckx donne lecture d'une lettre du célèbre chimiste Chevalier conçue dans le même sens, et des déclarations identiques émanant des plus hautes notabilités scientifiques et industrielles ainsi que des principaux pharmachiens en chef des hôpitaux de Paris qui, tous rendent hommage aux qualités du papier d'Albespeyres dont la fabrication, disent-ils, est faite exclusivement par M. Fumouze-Albespeyres, unique propriétaire de ce produit, en sa qualité d'élève, gendre et successeur de M. Albespeyres. Cette déclaration se termine par le paragraphe ci-aprés: »Le *nom d'Albespeyres* que M. Fumouze *seul* a le droit de prendre et d'opposer sur ses épispastiques offre toujours [illegible] une garantie de supériorité.« Je joindrai, [illegible] la partie civile, toutes ces pièces à mon [illegible] le tribunal les aura lues il ne [illegible] doute dans son esprit sur ce point [illegible] vendu par Brunin diffère de celui [illegible] M. Fumouze-Albespeyres [illegible] étiqueté comme

On a prétendu que le papier [illegible] soit, mais en sens le nôtre, il [illegible] avec nos prospectus; de inverse du [illegible] les termes de ce prospectus, telle sorte [illegible] le numéro que ce prospectus indique [illegible] servir pour les enfants, vous appliquez à l'enfant un numéro qui lui cause une très-grande irritation et qui peut occasionner des accidents fâcheux. Voilà comment le papier Brunin est numéroté! Ou bien il ne produit pas d'effet, ou bien il cause une déplorrble irritation.

Je sais bien que la science ne permet pas d'apprécier la dose de cantharidine par une analyse chimique de la pommade épispastique, mais il suffit, Messieurs, que les experts vous affirment, qu'il y a différence dans le dosage et la préparation, pour que vous condamniez le prévenu comme ayant trompé le public sur la nature de la marchandise vendue.

L'opinion des experts et des autorités que j'invoque ne peut pas laisser dans l'esprit de Messieurs du tribunal l'ombre d'un doute: il y a différence de dosage, différence de préparation, différence d'effet produit. Brunin a vendu comme papier d'Albespeyres un papier qui ne ressemblait nullement au papier qu'il prétendait vendre, cela n'est pas contestable; il y a eu tromperie et la loi doit être appliquée.

M. le président. Où est la différence du dosage?

Me Vléminckx. Si M. le président le permet, M. Fumouze va donner au tribunal une explication à cet égard:

M. le président. Parlez, M. Fumouze.

M. Fumouze-Albespeyres. Messieurs, le mode de préparation du papier dont il s'agit est d'une très-grande importance pour l'efficacité du remède. La cantharidine est un principe des plus actifs, qui produit une irritation telle que la plus minime quantité enlève la peau à l'instant, quand on la respire elle enflamme les parois des fosses nasales, les organes de la respiration et les yeux. C'est, vous le voyez, un corps d'un usage extrêmement dangereux quand on l'emploie sans les plus minutieuses précautions. Le corps gras dont nous l'entourons dans notre préparation modifie son action; le plus ou moins de dureté de ce corps gras importe beaucoup ainsi que son épaisseur. La pommade épispastique doit être confectionnée d'après les règles de l'art et même il faut tenir compte dans sa composition de l'influence de l'atmosphère, y mettre plus ou moins de cire selon qu'on le prépare en été ou en hiver, etc., etc. Prétendre que la cantharidine soit le seul agent utile est inexact, puisque sans les corps gras qui la dissolvent et la divisent, au lieu de produire des effets bienfaisants, elle en produirait de désastreux.

M. Berghmans (juge). La quantité de corps gras fait donc quelque chose au remède?

M. Fumouze. C'est évident.

M. le président. Comment expliquez-vous la différence de quantité de cantharidine dans votre papier et dans celui de Brunin?

M. Fumouze. La science ne donne pas le moyen de constater la quantité de cantharidine dans une pommade; mais pour être certain que le papier de M. Brunin diffère du mien il suffit de le regarder. Celui de M. Brunin est inégalement chargé de pommade, son action ne saurait être égale, et dans la même boîte on prendra des feuilles qui donneront un pansement toujours différent; le pansement donné par mon papier est au contraire toujours le même, les experts ont constaté que dans mes papiers d'un même numéro, il n'y a que des différences imperceptibles. Je ne veux pas, entendez-moi bien, Messieurs, empêcher que l'on vende du papier épispastique; au contraire, je ne me plaindrais même pas si l'on vendait sous mon nom du papier meilleur que celui que je fabrique; mais ce que je ne puis tolérer, c'est que l'on m'attribue un papier mal préparé, d'un usage dangereux, dont la vente me fait tort et cause à ma réputation un grave préjudice.

M. Vléminckx déclare qu'il n'ajoutera rien sur ce point et passe à l'examen de la question de savoir si l'art. 443 du Code pénal, qui punit la tromperie sur la nature de la marchandise vendue, est, dans l'espèce, applicable à Brunin. Il se borne à faire remarquer encore qu'il n'est pas possible d'admettre que le papier Brunin vaille celui de M. Fumouze, puisque celui de Brunin se vend de 18 à 26 fr. les cent boîtes chez MM. Beraud et Delvallée, et que M. Fumouze vend le sien à 70 fr. Si le papier Beraud et Delvallée valait celui de M. Fumouze, en présence de cette énorme différence de prix, ce dernier conserverait-il son immense débit? Non; la vérité est que le papier Brunin est impropre à l'usage auquel on le destine.

Quant à l'applicabilité de l'art. 423, Me Vléminckx invoque, comme jurisprudence de nombreux arrêts, et comme doctrine, Chauveau, Ledru-Rollin et Berriat St-Prix.

De toutes ces citations il résulte qu'il y a tromperie sur la nature de la marchandise vendue, toutes les fois que la marchandise n'a point les qualités qu'elle devrait avoir, et ne peut être utilement employée pour les besoins qu'elle doit servir.

Me Vléminckx, après avoir ainsi établi en droit la culpabilité de Brunin, passe à la réfutation des arguments dont on a fait usage pour démontrer la non-recevabilité de l'action de la partie civile. Il fait remarquer qu'il ne s'agit nullement, comme son adversaire a voulu le faire croire, d'une action en contrefaçon: il s'agit du délit prévu par l'art. 423 du Code pénal. Le ministère public a poursuivi Brunin, c'est lui qui est partie principale; M. Fumouze s'est joint à lui pour défendre sa probité offensée, sa réputation commerciale compromise. Il ne s'agit pas seulement d'une question d'intérêt, il s'agit d'une question sociale avant tout, il s'agit de savoir si malgré la condamnation qu'il a déjà subie, Brunin pourra continuer à tromper le public. On nous a accuse de faire de la réclame sténographique; devions-nous laisser sans réponse les réclames de Brunin et n'avions-nous pas bien le droit de faire connaître au public ce qui s'est dit dans la publicité de ces audiences? Nous avons voulu vous faire connaître, et nous en avions le droit, car vous avez compromis notre nom dans toute la Belgique et jusqu'en Hollande. Vous voulez la justification de notre intervention, ouvrez Dalloz, que vous avez vous même cité et qui a les sympathies du tribunal, vous y lirez un avis conforme à notre demande, et quant au droit que nous avons de nous constituer partie civile, la jurisprudence est formelle et la doctrine est pour nous. Je joindrai au dossier les arrêtés sur lesquels je m'appuie et les auteurs que j'invoque.

Quant à la demande reconventionnelle appuyée sur ce que l'action manque de base et sur le tort que nous avons causé à Brunin en publiant la première partie du procès avant que sa défense fût connue, elle n'est pas même digne d'un examen sérieux. Depuis quand donc la publicité des débats n'est-elle plus permise? et quels ménagements nous commandait, s'il vous plait, la situation fort peu intéressante de M. Brunin? Il y a assez longtemps que Brunin compromet la santé publique; en le dénonçant, nous avons fait notre devoir. Ce procès était nécessaire, et il fallait qu'il reçut une grande publicité: il fallait venger la morale publique: espérons que la condamnation à intervenir portera ses fruits?

On a parlé de la mansarde de Brunin et on l'a comparé à une noble mansarde; il y a de noble mansardes et il y en a d'odieuses: il y en à où se poursuit activement un travail honnête, il y en a où la cupidité distille le poison qui compromettra la santé publique. Vous avez voulu établir entre vous et nous une analogie: il n'y a qu'une différence. Vous nous avez amèrement reproché le palais où nous travaillons, nous y travaillons au grand jour pendant que vous faites, en vous cachant, votre honteuse besogne; ce palais, d'ailleurs, puisque palais il y a, nous l'avons acheté par vingt années de labeurs honorables, nous l'avons acquis à la sueur d'un front loyal.

Ne dites donc pas, je me sers de vos expressions, que ce procès est une réclame de *sale papier* contre *sale papier*, non! c'est un procès où l'honneur et la probité se défendent contre la cupidité et le charlatanisme!

L'audience est suspendue pendant un quart d'heure. Elle est reprise à midi et demi.

M. Van Bellinghen, substitut du procureur du Roi. Messieurs, je laisserai à votre sagesse le soin de se prononcer sur la demande formée par la partie civile. Je me bornerai à soutenir l'action publique. Brunin-Labiniau a été renvoyé devant vous par la chambre du conseil sous la prévention de tromperie, sur la nature de la marchandise vendue, délit prévu par l'article 423 du Code pénal. J'ai à démontrer qu'il s'est rendu coupable de ce délit et pour moi sa culpabilité résulte clairement du rapport des experts.

Le prévenu prétend que tout le monde peut fabriquer du papier Albespeyres, qu'il est tombé dans le domaine public, que sa recette est inscrite au Codex. J'ai examiné le Codex et je n'ai pas été assez heureux pour la trouver. Quoiqu'il en soit, admettant qu'il eût le droit de fabriquer du papier Albespeyres, encore reste-t-il le rapport des experts, et de ce rapport il résulte qu'il a fabriqué et vendu autre chose que du papier Albespeyres, sous le nom de papier Albespeyres. Il résulte de ce rapport que les numéros du papier Brunin étaient placés en sens inverse du papier Albespeyres, et que l'emploi du papier Brunin pouvait avoir pour la santé des personnes qui s'en servaient de fâcheuses conséquences, que par conséquent ces personnes étaient trompées sur la nature du produit qu'elles achetaient; je vous recommande, Messieurs, les arrêts qui ont été cités tout à l'heure.

On a critiqué le rapport des experts; mais il importe de remarquer que les experts qui ont critiqué le premier rapport, n'avaient sous les yeux que ce rapport, et non les produits eux-mêmes.

S'il restait un doute dans l'esprit du tribunal, il pourrait d'ailleurs ordonner une nouvelle expertise.

Je requiers contre le prévenu l'application de l'art. 423 du Code pénal, en tenant compte de la condamnation qu'il a antérieurement subie. Quant à l'action civile, je la laisse, je le répète, à l'appréciation de la sagesse du tribunal.

Me De Becker, pour Brunin, s'attache à démontrer que tout le monde peut fabriquer du papier Albespeyres, qui est dans le domaine public; Brunin n'a pas contrefait le papier Fumouze-Albespeyres, mais seulement le papier Albespeyres. Le papier Albespeyres n'est qu'un épispastique décrit par le Codex. Quant à la prétention de M. Fumouze, d'avoir seul droit de se servir du nom d'Albespeyres, elle est étrange; ce n'est pas la femme qui donne son nom à son mari, et l'on ne cède pas un nom par un acte.

Le défenseur maintient ensuite qu'il n'y a aucune différence entre la nature des deux papiers, parce qu'il n'y a pas de différence entre leurs éléments actifs, parce qu'il n'y a pas de différence établie dans le dosage de la cantharidine. Les experts constatent une différence dans la quantité de la graisse, mais la graisse n'est pas un élément actif; ils constatent une différence dans le papier, mais ils ne parlent nulle part, ils s'en gardent, d'une différence dans la *nature* du remède. Je puis donc dire que la déclaration des experts à l'audience est la plus éclatante justification de Brunin. Le tribunal ne peut pas aller plus loin que les experts et déclarer qu'il y a différence de nature entre les deux remèdes. Leur différence sur les qualités accessoires ne saurait constituer une tromperie.

On avoue que le papier de Brunin est mauvais, on ne le prouve pas.

Me Vléminckx. M. Durand vous l'a renvoyé.

Me De Becker. M. Durand nous l'a renvoyé parce qu'il s'est aperçu que ce n'était pas du papier Fumouze et non parce qu'il était mauvais. Vous n'avez pas une preuve que personne se soit plaint...

M. Vléminckx. Allons donc!

M. le Président fait approcher les experts Gorrissen et Depaire, qui prêtent serment et leur demande sur quoi ils basent leur opinion que les papiers soit différents?

M. Gorrissen. M. le président, nous avons constaté [...] y avait sur certains numéros du papier-Brunin une [...] plus épaisse que sur les mêmes numéros du papier-d'[...] peyres; le prévenu prétend qu'il a suivi la prescription [...] M. Fumouze a suivie: donc, puisqu'il y avait plus de [...] made sur le papier de Brunin, il y avait aussi plus de [...] tharidine.

M. Koene, autre expert, prête serment; il importe [...] dit-il, que la couche fût plus ou moins épaisse puisque [...] pommade n'est point fusible; il n'y a que la surface [...] cette pommade qui touche à la peau qui agisse. Des [...] cins que j'ai consultés sont, dit-il, de mon avis.

M. Fumouze. Pourquoi alors mettait-il des numéros [...] férents?

M. Koene. Parce qu'il y avait des doses différentes [...] principe actif.

M. Depaire. M. le président, nous maintenons [...] opinion que la quantité de pommade influe; la pom[...] n'est pas fusible, c'est vrai, mais elle se ramollit. Nous [...] sons que la valeur du médicament est beaucoup d[...] manière dont il est étendu; nous avons dit et nous [...] tenons que le papier de M. Brunin est loin de valoir [...] de M. Fumouze.

M. Koene maintient son avis.

MM. les experts se retirent.

M. De Becker, reprenant sa plaidoirie, persiste [...] qu'il n'est nullement prouvé qu'il y eût dans la co[...] sition une différence essentielle. Quant au bas prix [...] n'est pas un argument: si M. Fumouze vend son p[...] plus cher, c'est que ses frais d'annonces et de rêclames [...] plus grands. Il gagne plus d'argent que Brunin. [...] tout.

Le défenseur prétend que puisqu'il n'y a pas dé[...] ne saurait y avoir de responsabilité civile, et en ad[...] tant qu'il y ait délit, ce ne serait pas M. Fumouze [...] aurait à réclamer des dommages-intérêts, mais seule[...] les acheteurs s'ils se plaignaient d'avoir été trompés [...] cherche à démontrer ensuite que l'action n'est au[...] qu'une action en contrefaçon qu'un étranger n'a p[...] droit de poursuivre en Belgique.

Quant à la demande reconventionnelle, Me De Be[...] la maintient pour obtenir, aux termes de la loi, [...] ration du préjudice causé à son client par ce procès [...] il critique de nouveau vivement la publicité donnée [...] le jugement aux débats.

Il termine en déposant ses conclusions.

M. Vléminckx. Je joindrai mes conclusions à mon do[...]

M. le President. La cause et entendue et te[...] délibéré.

L'audience est levée à 2 heures $\frac{1}{4}$.

Prijs-Courant der Effecten

AMSTERDAM, 21 Maart 1854.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**		
				Pct.	
Ned.W.Schuld.	2 1/2	52 9/16 3/4 5/8			
Dito Certificat.	3	63 5/8 3/4	*Hope* 1798/1816	5	91 5/8 [...]
Dito dito .	4	79 3/8 80 79 5/8	Dito 1828/1829	5	90 1/4
O. I. Leening.	4	79 1/2 5/8	Cert. 1831/1838	5	75 1/2 [...]
Amort. Syndic.	3 1/2	79 3/4	Dito Dito	4 1/2	74
Hand.-Maats. .	4 1/2		Dito *Hope* . . .	4	66 1/2
Belgie.			Dito *Stieglitz*. .	4	65 1/2 [...]
Certificaten. . .	2 1/2		Dito dito 5e Ser.	4	
Do *Rothschild*.	2 1/2		Inschr. Assig. .	6	55
Frankrijk.			Certific. dito.. .	6	54 1/4
Obligatien. . .	3				
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1	17 3/16 1/4	Obligatien . . .	4	
Dito Buitenl. .	3				
Do Binnenl. o/m.	3	32 5/8 7/8 3/4	**Oostenrijk.**		
Bew. Sp. Com.		3 11/16 3/4	Metalliek . . .	5	57 1/4
Amort. Schuld.			Dito bet. Amst.	5	72 [...]
Portugal.			Dito letter B . .	5	72 [...]
Londen nieuwe.	5	30 1/4 5/16	Dito 1847 . . .	2 1/2	29 [...]
Dito uitgest. .	4		Dito 1851/1852	2 1/2	29 [...]

Philad., Bankactien $3\frac{3}{8}$; Mexic., te Londen, 3 p[...] 22; dito Onb. $21\frac{7}{8}$; 22; Peru $4\frac{1}{2}$ pct. $66\frac{1}{2}$.

De markt blijft hare achteruitgaande beweging steeds [...] vervolgen, vooral wat betreft Holl. en Russische fonds [...] in deze de verkooporders het aanzienlijkst waren.

LONDEN, Maandag 20 Maart. Consols op [...] Mexic. N. 3 pct. $23\frac{7}{8}$; Peru N. $4\frac{1}{2}$ pct. ex d. [...] Uitg. $6\frac{3}{8}$; Spanje 3 pct. $36\frac{5}{8}$; dito 1 pct. $17\frac{5}{8}$: Ce[...] $3\frac{3}{4}$; Russen $4\frac{1}{2}$ pct. 76 à 78; dito 5 pct. 86 à [...]

De strekking was heden ter beurze flaauw.

PARIJS, Maandag 20 Maart. Fr $4\frac{1}{2}$ pct. ex [...] dito 3 pct. op t. 65.45; Sp. Binn. 3 pct. $33\frac{3}{4}$; dito [...]

De leening is volgeteekend.

WEENEN, Maandag 20 Maart. Metall. 1852 [...] Wissel Londen 13.06; Parijs $157\frac{1}{2}$; Zilver 31[...]

De beurs flaauw.

MADRID, Vrijdag 17 Maart. Sp. 3 pct. [...] dito nieuwe 1 pct. $18\frac{1}{16}$.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's G[...]